Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

23. november 2017*

Taimesordid – Tühistamismenetlus – Suhkrupeedi sort M 02205 – Määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 20 lõike 1 punkt a – Määruse nr 2100/94 artikkel 7 – Kandidaatsordi eristatavus – Registreerimiskatsed – Menetlus apellatsiooninõukogus – Kohustus analüüsida hoolsalt ja erapooletult juhtumi kõiki asjaomaseid elemente – Muutmise pädevus

Kohtuasjas T-140/15,

Aurora Srl, asukoht Finale Emilia (Itaalia), esindajad: advokaat L.-B. Buchman, hiljem advokaadid L.-B. Buchman, R. Crespi ja M. Razou,

hageja,

versus

Ühenduse Sordiamet (CPVO), esindajad: F. Mattina, hiljem F. Mattina ja M. Ekvad ja lõpuks F. Mattina, M. Ekvad ja A. Weitz,

kostja,

teine pool CPVO apellatsiooninõukogu menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus

SESVanderhave NV, asukoht Tirlemont (Belgia), esindajad: advokaadid K. Neefs ja P. de Jong, hiljem advokaat P. de Jong,

hagi CPVO apellatsiooninõukogu 26. novembri 2014. aasta otsuse (juhtum A 010/2013) peale, mis käsitleb Aurora ja SESVanderhave vahelist tühistamismenetlust,

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president D. Gratsias, kohtunikud A. Dittrich ja P. G. Xuereb (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik M. Marescaux,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 24. märtsil 2015,

arvestades CPVO kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 29. juulil 2015,

arvestades menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 23. juulil 2015,

arvestades repliiki, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 14. oktoobril 2015,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades CPVO vasturepliiki, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 18. detsembril 2015,

arvestades menetlusse astuja vasturepliiki, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 17. detsembril 2015,

arvestades Üldkohtu 20. detsembri 2016. aasta kirjalikke küsimusi menetlusosalistele ja viimaste vastuseid nendele, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 16. jaanuaril 2017,

arvestades Üldkohtu 22. märtsi 2017. aasta kirjalikke küsimusi menetlusosalistele ja viimaste vastuseid nendele, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 18. aprillil 2017,

arvestades CPVO ja menetlusse astuja seisukohti hageja poolt kohtuistungil esitatud dokumendi kohta, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 20. juunil 2017,

arvestades Üldkohtu 14. juuni 2017. aasta kirjalikke küsimusi menetlusosalistele ja viimaste vastuseid nendele, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 29. juunil 2017,

arvestades 1. juunil 2017 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust ja vaidlustatud otsus

Ühenduse sordikaitse andmise menetlus

1 Menetlusse astuja SESVanderhave NV esitas 29. novembril 2002 Ühenduse Sordiametile (CPVO) nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT 1994, L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390) alusel ühenduse sordikaitse taotluse. Taimesort, mille kaitset taotleti, on liiki *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll* kuuluv suhkrupeedi sort M 02205.

2 CPVO andis Statens utsädeskontrollile (Rootsi seemnete kontrolli- ja sertifitseerimisamet, edaspidi „kontrolliasutus“) määruse nr 2100/94 artikli 55 lõike 1 alusel ülesande teha kandidaatsordi registreerimiskatsed. Viimasel kästi eeskätt kontrollida, kas kandidaatsort eristub sellele kõige sarnasematest sortidest, mis on ühenduse sordikaitse taotluse esitamise kuupäeval üldiselt tuntud (edaspidi „võrdlussordid“) määruse nr 2100/94 artikli 7 lõike 1 tähenduses. Sel eesmärgil valiti kandidaatsordile kõige sarnasemate sortidena välja peedisordid Dieck 3903 ja KW 043.

3 Kontrolliasutus saatis 10. detsembril 2004 CPVO-le lõpliku registreerimiskatsete aruande, millele oli lisatud sordikirjeldus ja dokument „Teave eristatavuse kohta“ (edaspidi „eristatavuse võrdlusaruanne“). Viimati nimetatud dokument sisaldas järgmiseid andmeid:

Võrdlussordi nimi	Omadused, mille poolest võrdlussort eristub	Võrdlussordi omaduste avaldumise etapp	Kandidaatsordi omaduste avaldumise etapp
Dieck 3903	Lehelaba: serva lainelisus	6	4
	Lehelaba: papillid	6	5
KW 043	Lehelaba: roheline värv (edaspidi „lehelaba värv“)	4	5
	Idanevus:% monoseemnelise viljaga seemnetest	2	2

4 Selle aruande alusel andis CPVO 18. aprillil 2005 menetlusse astujale sordile M 02205 taotletud ühenduse sordikaitse, mis registreeriti numbri EL 15118 all. Sellele otsusele on lisatud kontrolliasutuse saadetud dokumendid, sealhulgas sordikirjeldus ja eristatavuse võrdlusaruanne.

5 Hageja Aurora Srl teavitas 20. aprillil 2012 CPVOd esiteks sellest, et Itaalia kohtutes oli pooleli menetlusse astuja poolt hageja vastu algatatud õigusrikkumise menetlus, ja teiseks sellest, et sordi M 02205 registreerimissertifikaadis oli avastatud viga, mis seisneb selles, et omaduste „lehelaba värv“ ja „lehelaba: ääre lainelisus“ avaldumise etapp sordikirjelduses ei vasta eristatavuse võrdlusaruandes märgitutele (vastavalt neli viie asemel ja viis nelja asemel).

6 CPVO esitas 23. aprillil 2012 kontrolliasutusele nõude esitada selgitused; viimane vastas kinnitades, et eristatavuse võrdlusaruandes oli tõepoolest tehtud viga. Kontrolliasutus aga leidis, et see viga ei sea kahtluse alla järeldust, et kandidaatsort on eristatav, eriti arvestades sellega, et sordikirjelduses toodud andmed olid õiged.

7 CPVO saatis 4. mail 2012 hagejale eristatavuse võrdlusaruande parandatud versiooni märkides, et selle sordi ametlikust kirjeldusest tulenevad andmed olid tõepoolest valesti üle võetud.

8 Hiljem teavitas hageja CPVOd sellest, et ta oli leidnud veel ühe vea eristatavuse võrdlusaruande parandatud versioonist; viga seisnes selles, et kõnealuse dokumendi muudetud versioonis ei olnud parandatud omaduse „lehelaba värv“ hinnet. CPVO kinnitas selle kohta 11. mail 2012, et selle omaduse avaldumise etapp oli sordi M 02205 puhul neli, mitte viis. Kuivõrd selle viimase paranduse tagajärjel ei olnud omadus „lehelaba värv“ enam asjakohane kandidaatsordi eristamiseks sordist KW 043, sest omaduste avaldumise etapid oli nüüd mõlema sordi puhul sama, jäeti see omadus eristatavuse võrdlusaruandest välja.

9 Sel puhul kontrolliasutuse ja CPVO vahel toimunud suhtluse raames osutas CPVO ka küsimustele seoses omaduse „idanevus“ sama avaldumise etapiga kahe sordi M 02205 ja KW 043 puhul.

10 Kui kontrolliasutus saatis CPVO-le 27. aprillil 2012 eristatavuse võrdlusaruande parandatud versiooni, jättis ta alles viite omadusele „idanevus“, lisades selle omaduste avaldumise etapile protsentuaalsed andmed, see tähendab 29% kandidaatsordi ja 94% võrdlussordi KW 043 puhul.

11 Nende järjestikuste paranduste tulemusel oli eristatavuse võrdlusaruanne sõnastatud järgmiselt:

Võrdlussordi nimi	Omadused, mille poolest võrdlussort eristub	Võrdlussordi omaduste avaldumise etapp	Kandidaatsordi omaduste avaldumise etapp
Dieck 3903	Lehelaba: serva lainelisus	6	5
	Lehelaba: papillid	6	5
KW 043	Idanevus:% monoseemneliste viljaga seemnetest	2 (94%)	2 (29%)

Esimese astme tühistamismenetlus CPVOs

12 Hageja esitas 28. augustil 2012 määruse nr 2100/94 artikli 20 alusel taotluse menetlusse astujale antud ühenduse sordikaitse tühistamiseks, tuues põhjuseks, et eristatavuse võrdlusaruandesse tehtud järjestikused parandused näitavad, et sort M 02205 ei vastanud „eristatavuse“ tingimusele määruse artikli 7 lõike 1 tähenduses. Eelkõige heitis hageja kirjalikus seletuses, milles ta tõi ära CPVO-le taotluse esitamise põhjused, ette asjaolu, et pärast eespool nimetatud parandusi oli ainus erinevus sortide M 02205 ja KW 043 vahel omaduse „idanevuse“ avaldumise etapi protsent, mis sordi M 02205 puhul oli 29% ja võrdlussordi KW 043 puhul 94%. Tema arvates muutis see asjaolu selle omaduse valimise sobimatuks järeldamaks, et kandidaatsort on eristatav, sest vastavalt CPVO poolt 15. novembril 2001 liigi *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll* kohta vastu võetud protokolli (edaspidi „15. novembri 2001. aasta protokoll“), mis on käesolevas asjas kohaldatav, lisas 1 esitatud selgitustele saab kandidaatsordi eristatavust omaduse „idanevus“ alusel tunnustada vaid siis, kui selle sordi hinne erineb vähemalt kahe punkti võrra võrdlussordi hindest; nii see aga käesolevas asjas vaieldamatult ei olnud.

13 Kuivõrd osutus, et pärast eespool nimetatud parandusi seisnes sortide M 02205 ja KW 043 vaheline erinevus tõepoolest ainult omaduse „idanevus“ erinevas protsendis, võttis CPVO 13. mail 2013 ühendust kontrolliasutusega, paludes tal kontrollida, kas omadus „idanevus“ oli ainus tunnus, mis neid sorte eristas, või oli registreerimiskatsete raames täheldatud ka muid selliseid tunnuseid.

14 Kontrolliasutus esitas 14. mail 2013 eristatavuse võrdlusaruande ajakohastatud versiooni, mis sisaldas uusi tunnuseid, mida see asutus pidas sobivaks aluseks asjaomaste sortide eristamiseks. See versioon oli sõnastatud järgmiselt:

Võrdlussordi nimi	Omadused, mille poolest võrdlussort eristub	Võrdlussordi omaduste avaldumise etapp	Kandidaatsordi omaduste avaldumise etapp
Dieck 3903	Lehelaba: serva lainelisus	6	5
	Lehelaba: papillid	6	5
KW 043	Idanevus:% monoseemneliste viljaga seemnetest	2 (94%)	2 (29%)
	Juur: pikkus	6	3
	Lehelaba: serva lainelisus	4	5
	Lehelaba: läige	4	5
	Lehelaba: papillid	4	5

15 Selle teabe alusel kinnitas CPVO tühistamismenetluse pooltele 16. mail 2013, et sort M 02205 eristus kõigist üldiselt tuntud sortidest määruse nr 2100/94 artikli 7 tähenduses. Ta täpsustas seejuures, et omaduste muutumine on tingitud sellest, et eri kontrolliasutuste praktika on erinev nii eristatavuse aruannete koostamise viisi kui ka nende omaduste valiku osas, mida peetakse kandidaatsordi eristatavuse põhjendamiseks asjaomasteks. Pealegi olevat CPVO just selliste eri kontrolliasutuste praktika erinevuste alusel õigustanud omaduse „idanevus“ valikut. Kuivõrd ilmnes, et see omadus ei saanud enam olla aluseks järeldusele, et sort on eristatav, jäeti see lõpuks siiski välja eristatavuse võrdlusaruande 9. septembril 2013 koostatud lõplikus versioonis sisalduvast omaduste loetelust. See versioon oli sõnastatud järgmiselt:

Võrdlussordi nimi	Omadused, mille poolest võrdlussort eristub	Võrdlussordi omaduste avaldumise etapp	Kandidaatsordi omaduste avaldumise etapp
Dieck 3903	Lehelaba: serva lainelisus	6	5
	Lehelaba: papillid	6	5
KW 043	Juur: pikkus	6	3
	Lehelaba: serva lainelisus	4	5
	Lehelaba: läige	4	5
	Lehelaba: papillid	4	5

16 Eristatavuse võrdlusaruandesse tehtud eri muudatuste tõttu esitas hageja oma CPVO ees toimunud istungi raames esitatud kirjalikes märkustes täiendavad argumendid tõendamaks, et vaidlusaluse ühenduse sordikaitse andmise hetkel ei eristunud sort M 02205 võrdlussordist KW 043.

17 Ta väitis eeskätt, et eristatavuse võrdlusaruande eelviimasest ja viimasest versioonist nähtus, et neis toodud väljundite hinded ei tulenenud võrdlussortide KW 043 ja Dieck 3903 puhul mitte 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemustest, vaid olid võetud kõnealuste sortide ametlikest kirjeldustest, nagu need olid koostatud nimetatud sortidele ühenduse sordikaitse andmise hetkel. Hageja väitel on selline teguviis vastuvõetamatu ja lisaks ebaseaduslik, sest see on vastuolus kõigi selles valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, mille alusel kandidaatsordi eristatavus tuleb tuvastada ainuüksi pärast kandidaatsordi registreerimise taotluse esitamist sortide kahel sõltumatul vegetatsiooniperioodil saadud vahetult võrdlevatel kasvatuskatsetel saadud andmete alusel. Tema arvates on ainult üks võimalik seletus CPVO otsusele tugineda järelduse tegemisel sordi M 02205 eristatavuse kohta võrdlussortide KW 043 ja Dieck 3903 ametlikele kirjeldustele. See seletus on, et pärast omaduste „lehelaba värv“ ja „idanevus“ väljajätmist eristatavuse võrdlusaruandest ei nähtunud 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemustest mingeid muid andmeid, mis õigustaksid kandidaatsordi eristatavuse tunnustamist.

18 Hajutamaks selles osas kõiki kahtlusi, palus hageja 23. mail 2013 CPVO-l esitada talle kõik kontrolliasutuselt pärit dokumendid, mis seonduvad sordi M 02205 toimikuga. CPVO täitis 5. juuni 2013. aasta kirjaga hageja palve, ent üksnes osaliselt, saates talle vaid kontrolliasutuse esitatud kujul nende sortide nimekirjad, mida 2003. ja 2004. aasta registreerimiskatsete raames kontrolliti.

19 Hageja esitas CPVO-le veel mitu täiendava teabe nõuet, et saada nende sortide kasvatuskatsete tulemused. CPVO haldusmenetluse raames neid nõudeid siiski ei rahuldatud põhjendusel, et kontrolliasutus peab need andmed säilitama. CPVO saatis alles 2. märtsil 2015 hagejale nimetatud sortide kasvatuskatsete tulemused.

20 CPVO jättis 23. septembri 2013. aasta otsusega NN 010 rahuldamata hageja poolt määruse nr 2100/94 artikli 20 lõike 1 punkti a alusel esitatud tühistamistaotluse põhjendusel, et sort M 02205 oli selgelt eristatav võrdlussortidest, sealhulgas sordist KW 043. Ta seletas, et lõpliku aruande koostamise hetkel oli kontrolliasutus teadlik õigetest väljundihinnetest kõigi kandidaatsordi omaduste puhul ning et seetõttu ei mõjutanud eristatavuse võrdlusaruandes andmete ülekandmisel tehtud vead kuidagi järeldust, et see sort on eristatav; kontrolliamet olevat pealegi seda kinnitanud.

21 CPVO sõnul oli kandidaatsort selgelt eristatav kõigist teistest üldiselt tuntud suhkrupeedi sortidest ja seda mitme omaduse poolest. CPVO tuletas sellega seoses esiteks meelde, et eristatavuse võrdlusaruande 14. mai 2013. aasta ajakohastatud versioon kinnitas järeldust, et sort M 02205 on võrdlussordist KW 043 eristatav nelja muu omaduse poolest. Ta väitis järgmiseks, et asjaolu, et eristatavuse võrdlusaruandes oli esialgu ära nimetatud omadus „idanevus“, ehkki see ei olnud kandidaatsordi eristatavuse põhistamiseks asjakohane, on küll kahetsetav, kuid ei mõjutanud lõppjäreldust. See on tema arvates tõsi seda enam, et eristatavuse võrdlusaruande esitavad kontrolliasutused omal äranägemisel ning ainult teabe eesmärgil. Lõpuks täpsustas CPVO, et kui ta sai aru, et omadus „idanevus“ ei kujutanud endast asjaomast omadust, mis tuleb aruandes ära märkida, ei palunud ta kontrolliasutuselt mitte „täiendavate“ ega „uute“ omaduste esitamist, nagu seda väidab hageja, vaid et viimane valiks mingi muu omaduse, mida ta oli täheldanud sortide võrdlevate kasvatuskatsete raames ning mis võimaldab asjakohaselt näitlikustada kandidaatsordi eristatavust.

22 Eeltoodut arvestades keeldus CPVO vaidlustatud ühenduse sordikaitset õigustühiseks tunnistamist.

Menetlus CPVO apellatsiooninõukogus

23 Hageja esitas 4. oktoobril 2013 CPVO apellatsiooninõukogule tühistamistaotluse rahuldamata jätmise otsuse peale määruse nr 2100/94 artiklite 67–72 alusel kaebuse.

24 Hageja märkis kirjalikus seletuses, milles tuuakse ära kaebuse esitamise põhjused, eeskätt, et tal on kahtlusi seoses eelviimases ja viimases eristatavuse võrdlusaruandes sisalduvate võrdlussordi KW 043 andmete päritoluga.

25 Nagu ta oli teinud CPVOs toimunud esimese astme menetluses, nii kordas ta ka seekord oma väidet, et sordi M 02205 eristatavus oli võrdlussortide KW 043 ja Dieck 3903 suhtes tuvastatud mitte sortide võrdleva kasvatuskatse tulemusel saadud andmete alusel, vaid tõenäoliselt pigem võrdlussortide sertifikaatidel toodud hinnete alusel, mis olid saadud muudel ajavahemikel – täpsemalt 2001. ja 2002. aastal sordi KW 043 ja 2002. ja 2003. aastal sordi Dieck 3903 puhul – toimunud sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemusel. Hageja täpsustas sellega seoses, et sordile KW 043 eristatavuse võrdlusaruandes antud väljundihinded on samad, mis on kantud kõnealuse sordi ametlikku kirjeldusse. Kontrolliasutused on aga üksmeelel selles, et kuivõrd peedile eriomaste omaduste väljundihindeid mõjutavad väga oluliselt välisfaktorid, on samade väljundihinnete andmise tõenäosus eri aastatel toimunud sortide võrdlevate kasvatuskatsete alusel äärmiselt väike.

Vaidlustatud otsus

26 Apellatsiooninõukogu jättis 26. novembri 2014. aasta otsusega A 010/2013 (edaspidi „vaidlustatud otsus“) hageja kaebuse põhjendamatuse tõttu rahuldamata, asudes eeskätt seisukohale, et hageja oli ülehinnanud eristatavuse võrdlusaruande tähtsust, samas kui tegelikult sisaldab see dokument üksnes sortide võrdlevatest kasvatuskatsetest nähtuvat täiendavat teavet. Seega ei toonud asjaolu, et seda dokumenti parandati kolm korda, apellatsiooninõukogu arvates kaasa vaidlusaluse ühenduse sordikaitse tühisust.

27 Seoses sortide võrdlevate kasvatuskatsetega asus apellatsiooninõukogu seisukohale, et hageja piirdus väitega, et kandidaatsorti ja võrdlussorte ei olnud kunagi vahetult võrreldud. Pärast seda, kui apellatsiooninõukogu oli kvalifitseerinud sellise sortide vahetult võrdlemise kõnealuste katsete käigus „alusreegliks“, leidis ta, et käesolevas asjas oli seda tehtud, kuivõrd kontrolliasutuse ekspert C. seda tema ees toimunud istungil kinnitas.

28 Apellatsiooninõukogu täpsustas lisaks, et eristatavuse võrdlusaruandes sisalduvad andmed said tuleneda ainuüksi kandidaatsordi ja sellele kõige sarnasemateks peetavate sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemustest. Ta selgitas sellega seoses alustuseks, et keskkonna mõju tõttu omadustele ei saa kandidaatsorte omadusi võrrelda varem dokumenteeritud ja saadud tulemustega. Nimelt kujutab kandidaatsordi vahetu võrdlemine võrdlussortidega sortide võrdlevate kasvatuskatsete raames tema väitel endast ühe alusreegli kohaselt ühenduse sordikaitse andmise eeltingimust. Apellatsiooninõukogu märkis järgmiseks, et sellist elusmaterjali vahetut võrdlemist käesolevas asjas kinnitas tema menetluses toimunud istungil kontrolliasutuse kontrollija. Lõpuks järeldas apellatsiooninõukogu, et CPVO ja kontrolliasutus olid järginud õiget kontrollimenetlust, nagu see on ette nähtud 15. novembri 2001. aasta protokollis.

29 Seoses hageja argumendiga, millega ta heidab CPVO-le ette seda, et viimane jättis talle edastamata 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemused vaatamata sellele, et ta oli esitanud arvukalt sellekohaseid teabenõudeid, asus apellatsiooninõukogu seisukohale, et selliseid andmeid peab hoidma kontrolliasutus. Seetõttu jõudis ta järeldusele, et kõnealusel tutvumise võimaldamisest keeldumisel ei olnud mingit varjatud põhjust, vaid see tulenes ilmselt CPVO ja kontrolliasutuse vahelisest arusaamatusest.

Menetlusosaliste nõuded

30 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– muuta seda otsust nii, et numbri UE 15118 all registreeritud ühenduse sordikaitse tunnistatakse õigustühiseks;

– mõista kohtukulud, sealhulgas menetlusse astuja kohtukulud välja CPVO-lt.

31 CPVO palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt;

– teise võimalusena, kui rahuldatakse apellatsiooninõukogu otsuse peale esitatud hagi, jätta CPVO kanda ainult tema enda kohtukulud vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 190 lõikele 1.

32 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

– jätta hagi tervikuna rahuldamata;

– mõista menetlusse astuja kohtukulud välja hagejalt;

– teise võimalusena jätta vaidlustatud otsuse muutmise nõue rahuldamata, suunata juhtum tagasi apellatsiooninõukogule ja mõista menetlusse astuja kohtukulud välja CPVO-lt.

Õiguslik käsitlus

Vastuvõetavus

33 Üldkohtule esitatud menetlusse astuja seisukohtades ja vasturepliigis väidab menetlusse astuja esiteks, et hagi ei ole vastuvõetav, sest hageja ei ole esitanud oma väiteid määruse nr 2100/94 artikli 20 lõike 1 punkti a alusel, mis on tema arvates ainus õiguslik alus, mida saab kasutada ühenduse sordikaitse tühistamiseks või kehtetuks tunnistamiseks.

34 Järgmiseks asub menetlusse astuja seisukohale, et esimest korda alles repliigis esitatud lisad 15-18 tuleb lugeda vastuvõetamatuks, sest hageja ei esitanud põhjuseid, mis õigustaksid nende lisade hilinenult esitamist.

35 Lõpuks heidab menetlusse astuja hagejale ette seda, et ta ei esitanud oma repliiki selgel ja täpsel moel, eirates niimoodi kohtupraktikast tulenevaid nõudeid. Eelkõige väidab ta, et argumendid, millele hageja tugineb, ei ole struktureeritud loogilisel ja süstemaatilisel moel, vaid ristuvad ja kattuvad üksteisega selliselt, et tal on võimatu täie kindlusega kindlaks teha, milline on hageja poolt argumentide ümberlükkamiseks esitatud väidete põhisisu. Menetlusse astuja jätab seega Üldkohtu hooleks hinnata, kas repliiki tuleb nimetatud lünkade tõttu pidada vastuvõetamatuks.

36 Kirjalike seisukohtade raames, mille menetlusse astuja esitas Üldkohtu kantseleile 20. juunil 2017 seoses dokumendiga, mille hageja esitas Üldkohtu istungi raames, vaidlustab ta hageja poolt niimoodi esitatud täiendavate tõendite vastuvõetavuse põhjendusel, et neid ei olnud esitatud apellatsiooninõukogule.

37 Hageja vaidleb menetlusse astuja esitatud argumentidele vastu.

38 Esiteks tuleb seoses menetlusse astuja väitega selgesõnalise viite puudumise kohta määruse nr 2100/94 artikli 20 lõike 1 punktile a märkida, et ei ole nõutud, et pool peab sõnaselgelt viitama sätetele, millel põhinevad tema esitatavad väited. Piisab, kui selle poole nõude ese ja peamised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millel nõue põhineb, oleksid märgitud hagiavalduses piisava selgusega (vt kohtuotsus, 15.1.2013, Gigabyte Technology *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Haskins (Gigabyte), T-451/11, ei avaldata, EU:T:2013:13, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika). See kohtupraktika on *mutatis mutandis* kohaldatav juhul, kui hagi väidete aluseks olevate sätete osas on eksitud (vt kohtuotsus, 15.1.2013, Gigabyte Technology *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Haskins (Gigabyte), T-451/11, ei avaldata, EU:T:2013:13, punktid 27–30).

39 Igal juhul on oluline märkida, et hageja ei eksinud, kui ta esitas oma hagiavalduse Üldkohtule ELTL artikli 263 ja määruse nr 2100/94 artikli 73, mitte sama määruse artikli 20 lõike 1 punkti a alusel. Nimelt nähtub määruse nr 2100/94 artiklite 20 ja 73 sõnastusest, et kui esimeses sättes on nimetatud juhud, mil CPVO peab tunnistama ühenduse sordikaitse õigustühiseks, ning ära toodud sellise õigustühiseks tunnistamise tagajärjed, siis teine säte on kohaldatav juhul, kui liidu kohtule esitatakse tühistamishagi apellatsiooninõukogu otsuste peale. Seega toimis hageja õigesti, kui ta esitas kõnealuse hagiavalduse selle määruse artikli 73 alusel. Sellest tulenevalt tuleb tagasi lükata menetlusse astuja väide hagi vastuvõetamatuse kohta, mis tuleneb tema arvates sellest, et ei ole viidatud sõnaselgelt määruse nr 2100/94 artikli 20 lõike 1 punktile a.

40 Teiseks tuleb tagasi lükata ka menetlusse astuja väide selle kohta, et repliik ei ole selge ega täpne. Nimelt on hageja poolt repliigis esitatud argumentatsioon piisavalt selge ja täpne, mida kinnitab pealegi asjaolu, et CPVO esitas sellest üksikasjaliku kokkuvõtte, viitamata kordagi võimalikele arusaamisprobleemidele.

41 Üldkohus analüüsib hiljem küsimust, kas on vaja teha otsus menetlusse astuja argumentide kohta, mille kohaselt on vastuvõetamatud lisad 15–18, mille hageja esitas esimest korda repliigis, ning täiendavad tõendid, mille hageja esitas Üldkohtu istungil.

Sisulised küsimused

Hageja esimene nõue vaidlustatud otsus tühistada

42 Hageja põhjendab oma hagi kolme väitega. Esiteks väidab hageja sisuliselt, et apellatsiooninõukogu asus ekslikult seisukohale, et sort M 02205 oli võrdlussordist KW 043 eristatav. Tema arvates võeti vaidlustatud otsus vastu määruse nr 2100/94 artikleid 6 ja 7 rikkudes, sest käesoleval juhul ei olnud täidetud põhitingimus, et taimesort, mis on ühenduse sordikaitse kandidaat, peab olema võrdlussortidest „eristatav“. Teiseks leiab hageja, et apellatsiooninõukogu rikkus õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid asudes seisukohale, et CPVO võib muuta tagasiulatuvalt ühenduse sordikaitse andmise põhjendamiseks kasutatavaid omadusi. Sellega seoses viitab hageja lisaks õigusnormi rikkumisele, mille apellatsiooninõukogu pani tema väitel toime, tõlgendades määruse nr 2100/94 artikli 87 lõiget 4.

43 Kolmandaks väidab hageja oma kolmanda väite raames sisuliselt, et vaidlustatud otsus võeti vastu läbipaistvuspõhimõtet ja dokumentidega tutvumise õigust rikkudes. Ta tugineb selles osas kolmele etteheitele.

44 Esiteks väidab hageja eristatavuse võrdlusaruande eelviimase ja viimase versiooni alusel, et käesoleval juhul rikuti kohustust võtta kandidaatsordi ja võrdlussortide võrdlemisel aluseks sortide võrdlevatel kasvatuskatsetel saadud andmed.

45 Teiseks väidab hageja, et kontrollimenetlus ei olnud läbipaistev, sest haldusmenetluse raames ei edastanud CPVO vaatamata arvukatele sellekohastele nõuetele talle kontrolliasutuse 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemusi käsitlevaid dokumente, mis võimaldavad kontrollida käesoleva kohtuotsuse punktis 44 nimetatud kohustuse täitmist. Samadel põhjustel väidab hageja, et on rikutud dokumentidega tutvumise õigust.

46 Kolmandaks heidab hageja apellatsiooninõukogule sisuliselt ette seda, et ta ei viinud vaatamata tema esitatud tõenditele kontrolliasutuse tehtud vigade suhtes läbi vajalikke kontrolle, vaid luges piisavaks ekspert C. suulised avaldused, mille kohaselt olevat 2003. ja 2004. aastal sortide võrdlevad kasvatuskatsed läbi viidud. Sel moel toimides eiras apellatsiooninõukogu tema sõnul Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikest 1 tulenevat erapooletuse nõuet.

47 Esimesena tuleb analüüsida hageja kolmandat väidet ja eeskätt selle väite põhistamiseks esitatud esimest ja kolmandat etteheidet.

48 Nagu märgiti käesoleva kohtuotsuse punktis 44, väidab hageja esimese etteheitega eeskätt, et eristatavuse võrdlusaruande eelviimasest ja viimasest ajakohastatud versioonist nähtub, et sordi M 02205 eristatavus tuvastati osaliselt andmete alusel, mis olid kogutud väljaspool 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevaid kasvatuskatseid; see on aga vastuolus kohaldatavate eeskirjadega, mille kohaselt tuleb kandidaatsorti võrdlussortidega võrrelda ainuüksi sortide võrdlevatel kasvatuskatsetel saadud vahetult võrreldavate andmete alusel.

49 Täpsemalt väljendab hageja kahtlusi seoses sordi KW 043 nende omaduste päritoluga, mis lisati kõnealustesse eristatavuse võrdlusaruande viimastesse versioonidesse. Ta väidab sellega seoses, et neis viimastes versioonides märgitud väljundihinnete tähelepanelikul analüüsimisel seoses sordiga KW 043

nähtub, et need väljundihinded on samad, mis on kantud pärast 2000. ja 2001. aasta sortide võrdlevaid kasvatuskatseid 2002. aastal koostatud sordi KW 043 ametlikku kirjeldusse. Selline kokkulangemine on aga äärmiselt ebatõenäoline, võttes arvesse mõju, mida aastaajad võivad avaldada fenotüübi väljunditele.

50 Hageja järeldab sellest, et eristatavuse võrdlusaruande eelviimase ja viimase versiooni andmed võrdlussordi KW 043 kohta ei tulene mitte sordi võrdlevatest kasvatuskatsetest, vaid on võetud selle võrdlussordi ametlikust kirjeldusest, nagu see koostati viimasele ühenduse sordikaitse andmise hetkel.

51 Hageja ei vaidlusta asjaolu, et 2003. ja 2004. aastal viid läbi võrdlevad kasvatuskatsed Ta heidab sellegipoolest kolmanda etteheite raames CPVO-le ette eeskätt seda, et vaatamata tema esitatud tõenditele pidas apellatsiooninõukogu piisavaks kontrolliasutuse eksperdi C. suulisi avaldusi, teostamata kõnealuse kontrolliasutusele ette heidetud vigade suhtes vähimatki kontrolli.

52 CPVO vaidleb hageja argumentidele vastu. Ta väidab esiteks sisuliselt, et hageja väidab, et kontrolliasutus ei võrrelnud vahetult kandidaatsorti võrdlussortidega. Ta täpsustab sellega seoses, et vastupidi hageja esitatud argumentidele kinnitas kontrolliasutuse ekspert, kes oli käesolevas asjas registreerimiskatsed teostanud, apellatsiooninõukogu ees toimunud istungil esiteks, et sordi M 02205 katsed teostati vastavalt 15. novembri 2001. aasta protokollile ja teiseks, et kandidaatsorti võrreldi kõigi võrdlussortidega sortide kasvatuskatsete raames kahe järjestikuse vegetatsiooniperioodi vältel.

53 Lisaks sellele väidab CPVO, et apellatsiooninõukogul ei olnud mingit põhjust kahelda ekspert C. poolt tema menetluses toimunud istungil registreerimiskatsete läbiviimise kohta tehtud avalduste ja eeskätt tema kinnituse, et sorti M 02205 võrreldi sortide võrdlevate kasvatuskatsete käigus vahetult kõigi teiste üldiselt tuntud peedisortidega, usaldusväärsuses.

54 Menetlusse astuja omakorda väidab sisuliselt, et hageja väitis, et eristatavuse võrdlusaruande versioonis sisalduvad andmed ei tulenenud sorti KW 043 puudutavas osas 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevatest kasvatuskatsetest, kuid ei esitanud selle kohta mingeid tõendeid. 21. mai 2015. aasta kohtuotsusest Schräder *vs*. CPVO (C-546/12 P, EU:C:2015:332, punkt 57) tuleneb aga tema väitel, et tühistamise taotleja ülesanne on esitada olulised tõendid ja faktilised asjaolud, mis võivad anda alust tõsisteks kahtlusteks vaidlustatud ühenduse sordikaitse andmise õiguspärasuses. Seega ei ole hageja esitanud tõendeid, mis ta pidi esitama.

55 Sellega seoses tuleb kõigepealt meenutada, et vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 20 lõike 1 punktile a tunnistab CPVO ühenduse sordikaitse õigustühiseks, kui on kindlaks tehtud, et artiklites 7 või 10 sätestatud tingimused ei olnud ühenduse sordikaitse andmise ajal täidetud. Selle määruse artikli 7 lõikes 1 on lisaks sätestatud, et „[s]orti käsitatakse eristatavana, kui see eristub teatavast genotüübist või genotüüpide kombinatsioonist tulenevate tunnuste poolest selgelt mis tahes muust artikli 51 kohaselt kindlaksmääratud taotluse esitamise kuupäeval üldiselt tuntud sordist“.

56 Lisaks tuleb märkida, et Euroopa Kohus on selle kohta täpsustanud, et tingimused, mis on seotud eelkõige eristatavusega, on asjaomase määruse artikli 6 kohaselt ühenduse sordikaitse andmise *sine qua non* tingimused. Seetõttu on kaitse, mis on antud olukorras, kus need tingimused ei ole täidetud, õigusvastane ning see tuleb üldistes huvides tunnistada õigustühiseks (kohtuotsus, 21.5.2015, Schräder *vs*. CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, punkt 52).

57 Euroopa Kohus on ka sedastanud, et CPVO-l on ulatuslik kaalutlusõigus seoses sordikaitse tühistamisega määruse nr 2100/94 artikli 20 tähenduses. Seega saavad üksnes tõsised kahtlused selles, kas nimetatud määruse artiklis 7 või 10 sätestatud tingimused olid selle määruse artiklites 54 ja 55 ette nähtud kontrolli ja katsete ajal täidetud, õigustada kaitstud sordi uuesti kontrollimist ja katsetamist määruse nr 2100/94 artikli 20 alusel toimuvas tühistamismenetluses (vt selle kohta kohtuotsus, 21.5.2015, Schräder *vs*. CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, punkt 56).

58 Selles kontekstis peab sordikaitse tühistamist taotlev kolmas isik esitama olulised tõendid ja faktilised asjaolud, mis võivad anda alust tõsisteks kahtlusteks nimetatud määruse artiklite 54 ja 55 alusel läbi viidud kontrolli ja katsete järel antud sordikaitse õiguspärasuses (kohtuotsus, 21.5.2015, Schräder *vs.* CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, punkt 57).

59 Seega oli hageja ülesanne esitada oma tühistamistaotluse toetuseks olulised tõendid ja faktilised asjaolud, mis tekitavad apellatsiooninõukogus tõsiseid kahtlusi käesolevas asjas antud sordikaitse õiguspärasuses.

60 Seega tuleb analüüsida, kas tõendid ja asjaolud, mis hageja selle kohta apellatsiooninõukogule esitas, olid piisavad tekitamaks viimases tõsiseid kahtlusi, ja kas need said seega õigustada sordi M 02205 uuesti kontrollimist ja katsetamist määruse nr 2100/94 artikli 20 lõike 1 punkti a alusel toimuvas tühistamismenetluses.

61 Sellele küsimusele vastamiseks on kõigepealt vaja kindlaks teha, millised nõuded tulenevad kõnealustest õigusnormidest seoses väljundihinnete andmisega, mille alusel tuleb teha järeldus selle kohta, kas teatav sort on eristatav või mitte. Järgmiseks on vaja analüüsida, kas hageja poolt selles osas esitatud argumendid said tekitada apellatsiooninõukogus tõsiseid kahtlusi. Viimaseks tuleb analüüsida küsimust, kas apellatsiooninõukogu täitis õigesti oma kohustused, mis tal on selliste tõsiste kahtluste esinemisel.

62 Esiteks tuleb seoses asjaomastes õigusnormides kehtestatud nõuetega märkida, et määruse nr 2100/94 artikli 56 lõike 2 kohaselt viiakse registreerimiskatsed läbi vastavalt haldusnõukogu väljaantud kontrollisuunistele ja CPVO esitatud juhenditele. Sellega seoses tuleb märkida, et suur kaalutlusõigus, mis on CPVO-l oma ülesannete täitmisel, ei saa võimaldada tal lahti öelda tehnilistest eeskirjadest, mis reguleerivad registreerimiskatete tegemist, ilma et ta rikuks seejuures temal lasuvat hea halduse, hoolsuse ja erapooletuse kohustust. Lisaks sellele kinnitab nende eeskirjade siduvust, sealhulgas CPVO-le, määruse nr 2100/94 artikli 56 lõige 2, mis nõuab registreerimiskatsete tegemist kooskõlas nende eeskirjadega (kohtuotsus, 8.6.2017, Schniga *vs.* CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, punkt 79).

63 Sellega seoses on põhjust märkida esiteks, et vastavalt eespool nimetatud artikli 56 lõikele 2 võttis CPVO vastu 15. novembri 2001. aasta protokolli, et kehtestada peediliikidesse *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll* kuuluvate sortide registreerimiskatseid ja registreerimise tingimusi reguleerivad kontrollisuunised. Selle protokolli punkti III 2 „Kontrollitav materjal“ (*material to be examined*) ja punkti III 5 „Katsete kontseptsioon ja kasvutingimused“ (*trial designs and growing conditions*) alusel tuleb kandidaatsorte ja võrdlussorte võrrelda tavaliselt vahetult kasvatamisel vähemalt kahe sõltumatu vegetatsiooniperioodi vältel. Lisaks sellele rõhutas apellatsiooninõukogu ise vaidlustatud otsuses seda, kui oluline on kinni pidada sellest nõudest, mis tema sõnul on ühenduse sordikaitse andmise eeltingimus (vt käesoleva kohtuotsuse punkt 28).

64 Sellest tuleneb, et eristatavuse võrdlusaruandes märgitud väljundihinded, mille alusel tuvastatakse teatava kandidaatsordi eristatavus, peavad olema need hinded, mis anti pärast kandidaatsordile ühenduse sordikaitse andmise taotluse esitamisele järgneva kahe vegetatsiooniperioodi jooksul sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemusel.

65 Teiseks, mis puudutab hageja argumente, siis nähtub toimiku materjalidest, et hageja väitis apellatsiooninõukogus, et asjaolu, et sordile KW 043 eristatavuse võrdlusaruandes antud väljundihinded olid samad, mis märgitud kõnealuse sordi ametlikus kirjelduses, toetab oletust, et need hinded pärinesid sellest ametlikust kirjeldusest ja mitte sordile M02205 ühenduse kaitse andmise huvides 2003. ja 2004. aastal läbi viidud võrdlevate kasvatuskatsete tulemustest. Tuginedes teiste sortide ametlikest kirjeldustest võetud konkreetsetele näidetele püüdis hageja lisaks tõendada, et tõenäosus, et suhkrupeedi sort saab mitmel aastal sama hinde, on äärmiselt väike.

66 Sellega seoses tuleb tuvastada, et nagu sai rõhutatud käesoleva kohtuotsuse punktides 18 ja 19, edastas CPVO vaatamata hageja korduvatele nõuetele tutvuda sordi M 02205 toimiku, sealhulgas 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemustega, need hagejale alles 2. märtsil 2015, see tähendab pärast seda, kui apellatsiooninõukogu oli teinud vaidlustatud otsuse. Seetõttu tuleb tuvastada, et hagejal ei olnud võimalik tugineda muudele tõenditele kui need, mis ta CPVO instantsides esitas, see tähendab eristatavuse võrdlusaruandes ning sortide M 02205 ja KW 043 ametlikes kirjeldustes sisalduvate andmete võrdlusele ning näitena ka muude sortide ametlikest kirjeldustest võetud andmetele.

67 Lisaks sellele võis hageja õigustatult tugineda apellatsiooninõukogus eristatavuse võrdlusaruandes sisalduvatele arvukatele vigadele, mida on nimetatud käesoleva kohtuotsuse punktides 5–15 ja mis tingisid selle aruande mitu järjestikust parandust; need vead said pealekauba tekitada apellatsiooninõukogus tõsiseid kahtlusi vähemalt seoses sellega, kuivõrd usaldusväärsed on eristatavuse võrdlusaruandes märgitud väljundihinded. Peale selle võis nende paranduste hiline laad neid kahtlusi suurendada, nagu hageja sisuliselt apellatsiooninõukogus rõhutas.

68 Eelnevaga arvestades tuleb asuda seisukohale, et hageja esitas apellatsiooninõukogus piisavad olulised faktilised asjaolud, et tekitada tõsiseid kahtlusi seoses küsimusega, kas võrdlussordi KW 043 andmed olid võetud selle sordi ametlikust kirjeldusest. Apellatsiooninõukogu oli seega kohustatud kontrollima selle väite põhjendatust ning tegema sellest järeldused seoses hageja esitatud kaebusega.

69 Tuleb ka lisada, et vastustes Üldkohtu kirjalikele küsimustele tunnistas CPVO, et eristatavuse võrdlusaruande eelviimases ja viimases versioonis sisalduvad võrdlussordi KW 043 väljundihinded ei vastanud mitte 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemusel saadud andmetele, vaid need olid võetud sordi KW 043 ametlikust kirjeldusest.

70 Kolmandaks tuleb seoses küsimusega, kas apellatsiooninõukogu täitis oma kohustused nõuetekohaselt selliste tõsiste kahtluste esinemisel, esiteks meenutada, et CPVO ülesannet iseloomustab see, et ühenduse sordikaitse taotluste hindamise tingimused on teaduslikult ja tehniliselt keerukad, mistõttu tuleb tunnustada CPVO ulatuslikku kaalutlusõigust oma ülesannete täitmisel (vt selle kohta kohtuotsus, 19.12.2012, Brookfield New Zealand ja Elaris *vs*. CPVO ja Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika). See kaalutlusõigus hõlmab eeskätt teatava sordi eristatavuse kontrollimist määruse nr 2100/94 artikli 7 lõike 1 tähenduses (vt selle kohta kohtuotsus, 8.6.2017, Schniga *vs*. CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

71 Teiseks on CPVO kui Euroopa Liidu amet allutatud hea halduse põhimõttele, mille kohaselt ta peab hoolikalt ja erapooletult analüüsima kõiki ühenduse sordikaitse taotluse asjakohaseid tegureid ning koguma kõik vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud oma kaalutlusõiguse teostamiseks. Peale selle tuleb tal tagada läbiviidavate menetluste tõrgeteta sujumine ja tõhusus (vt selle kohta kohtuotsus, 8.6.2017, Schniga *vs*. CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

72 Kolmandaks tuleb meenutada, et määruse nr 2100/94 artikkel 76 näeb ette, et „[a]metis alustatud menetlustes kontrollib [CPVO] omal algatusel fakte niivõrd, kuivõrd seda nähakse ette artiklite 54 ja 55 kohase kontrollimisega“.

73 Lõpetuseks tuleb nentida, et Euroopa Kohus on sedastanud, et komisjoni 17. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 874/2009, milles sätestatakse määruse nr 2100/94 rakenduseeskirjad seoses menetlusega Ühenduse Sordiametis, (ELT 2009, L 251, lk 3) artikli 51 alusel kohaldatakse menetlust CPVOs käsitlevaid sätteid kaebusemenetluse suhtes *mutatis mutandis* (kohtuotsus, 21.5.2015, Schräder *vs*. CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, punkt 46).

74 Niisiis on ühelt poolt faktide omal algatusel kontrollimise põhimõte kohaldatav ka sellisele menetlusele apellatsiooninõukogus (kohtuotsus, 21.5.2015, Schräder *vs.* CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, punkt 46). Teiselt poolt kehtib ka apellatsiooninõukogule hea halduse põhimõte, mille kohaselt ta peab hoolikalt ja erapooletult analüüsima kõiki tema menetluses oleva juhtumi asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid.

75 Käesolevas asjas piirdus apellatsiooninõukogu sellega, et võttis seisukoha küsimuses, kas sortide võrdlevad kasvatuskatsed 2003. ja 2004. aastal toimusid; seda, et see nii oli, kinnitas tema väitel kontrolliasutuse ekspert C. tema menetluses toimunud istungil. Kuid nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 25, tuleneb selgelt kirjalikust seletusest, milles tuuakse ära kaebuse esitamise põhjused ja mille hageja esitas apellatsiooninõukogule, et hageja ei seadnud kahtluse alla mitte üldiselt sortide võrdlevaid kasvatuskatseid endid, vaid täpsemalt selle, kas sordi M 02205 eristatavus tuvastati sellise sortide katsete tulemuste alusel. Lisaks tuleb märkida, et vaidlustatud otsusest ega apellatsiooninõukogu menetluses toimunud istungi protokollist ei nähtu, et ekspert C-d oleks istungil küsitletud seoses millegi muu kui menetlusega, mida kontrolliasutus tavaliselt rakendab suhkrupeetide võrdlemiseks.

76 Seega ei saanud sellise väite esitamise korral, mille põhjendatust CPVO hiljem Üldkohtus kinnitas, kontrolliasutuse eksperdi kinnitused, mille kohaselt 2003. ja 2004. aastal olid toimunud sortide võrdlevad kasvatuskatsed, ilmselgelt olla apellatsiooninõukogu jaoks piisavad selleks, et asuda seisukohale, et eristatavuse tingimuse täidetus oli tuvastatud kooskõlas kohaldatavate tehniliste eeskirjadega, ning hageja kaebuse rahuldamata jätmiseks.

77 Vastupidi, ta pidi kasutama talle määruse nr 2100/94 artikliga 76, tõlgendatuna käesoleva kohtuotsuse punktis 74 viidatud kohtupraktikast lähtudes, antud ulatuslikku uurimispädevust, et kontrollida eristatavuse võrdlusaruande eelviimases ja viimases versioonis kasutatud võrdlussordi KW 043 väljundihinnete päritolu ja teha sellest järeldused. Nimelt pidi apellatsiooninõukogu põhiõiguste harta artikli 41 lõikes 1 ette nähtud hea halduse põhimõtte kohaselt hoolikalt ja erapooletult analüüsima kõiki ühenduse sordikaitse, mille tühistamist taotletakse, kehtivuse hindamise seisukohast asjakohaseid tegureid ning koguma kõik vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud oma kaalutlusõiguse teostamiseks (vt selle kohta kohtuotsus, 8.6.2017, Schniga *vs.* CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, punkt 84).

78 Seega oli apellatsiooninõukogu ülesanne tagada, et tema käsutuses olid vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel kõik asjaomased tegurid, see tähendab konkreetsemalt 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemused, et hinnata asjaomaste andmete alusel, kas sordi M 02205 eristatavust võrdlussordist KW 043 oli hinnatud kooskõlas kohaldatavate tehniliste eeskirjadega.

79 Tuleb aga märkida, et CPVO möönis Üldkohtu istungil, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel ei olnud apellatsiooninõukogu käsutuses 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemusi. Need andmed saadeti CPVO-le alles pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.

80 Sellest tuleneb, et kuivõrd apellatsiooninõukogu ei teostanud sobivat analüüsi tegemaks kindlaks, et sordi M 02205 eristatavus võrdlussortidest oli tuvastatud 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete andmete alusel, siis ei täitnud ta oma kohustusi nõuetekohaselt.

81 CPVO argumendid seda järeldust kahtluse alla ei sea.

82 Esiteks tugineb CPVO Üldkohtu kirjalikele küsimustele antud vastustes argumentidele, mis seonduvad ühelt poolt omadusele „juure pikkus“ hiljem antud hinnetega, nagu need leiti nn „väikseima olulise erinevuse“ testil põhineva arvutusmeetodi alusel, millest räägiti esimest korda Üldkohtus; ja teiselt poolt asjaoluga, et igal juhul sort M 02205 eristub vaieldamatult sordist KW 043 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevatel kasvatuskatsetel saadud tulemuste alusel, kui võtta arvesse omadust „lehelaba värv“.

83 Osas, milles need argumendid seonduvad vaidlustatud otsuse õiguspärasuse kontrolliga, piisab kui meenutada, et vaidlustatud aktide õiguspärasust saab hinnata ainuüksi nendest faktilistest ja õiguslikest asjaoludest lähtudes, mille alusel need vastu võeti, mistõttu Üldkohus ei saa vastu tulla CPVO palvele, mis on asendada lõplikult vaidlustatud otsuse aluseks olevad põhjendused (vt kohtuotsus, 12.11.2013, North Drilling *vs.* nõukogu, T-552/12, ei avaldata, EU:T:2013:590, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika). Osas, milles need argumendid seonduvad Üldkohtu muutmispädevusega, tuleb meenutada, et muutmispädevuse teostamine peab põhimõtteliselt olema piiratud olukordadega, kus Üldkohtul on pärast apellatsiooninõukogu arutluskäigu analüüsimist võimalik teha tõendatud faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel kindlaks, millise otsuse apellatsiooninõukogu oleks pidanud tegema (vt kohtuotsus, 18.9.2012, Schräder *vs.* CPVO – Hansson (LEMON SYMPHONY), T-133/08, T-134/08, T-177/08 ja T-242/09, EU:T:2012:430, punkt 250 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuivõrd apellatsiooninõukogu ei ole andnud hinnangut „väikseima olulise erinevuse“ testil põhinevale arvutusmeetodile ega 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemustele, siis ei ole aga Üldkohtu ülesanne hinnata neid argumente oma muutmispädevuse raames.

84 Lisaks tuleb seoses omadusega „lehelaba värv“ märkida, et CPVO see argument on vastuolus kaalutlusega, mida CPVO ise varem väljendas, ehk käesoleva kohtuotsuse punktis 8 nimetatud kaalutlusega, mille kohaselt omadus „lehelaba värv“ ei olnud asjakohane kandidaatsordi eristatavuse tingimuse täidetuse tuvastamiseks. Sellest tulenevalt tuleb CPVO kõnealused argumendid igal juhul tagasi lükata.

85 Teiseks ei kõiguta käesoleva kohtuotsuse punktis 63 nimetatud nõuet ka CPVO argument, mille kohaselt tuli eristatavuse võrdlusaruannetes märgitud hinded võtta võrdlussortide puhul „koherentsuse“ huvides nende sortide ametlikest kirjeldustest.

86 Seega on kolmanda väite toetuseks esitatud esimene ja kolmas etteheide põhjendatud. Sellest tulenevalt tuleb vaidlustatud otsus tühistada, ilma et Üldkohus peaks võtma seisukoha hageja poolt oma esimese nõude toetuseks esitatud muude etteheidete ja väidete kohta.

Hageja teine nõue muuta vaidlustatud otsust

87 Oma teise nõude raames palub hageja Üldkohtul muuta apellatsiooninõukogu otsus ja tunnistada numbri UE 15118 all registreeritud ühenduse sordikaitse õigustühiseks.

88 CPVO ja menetlusse astuja ei nõustu sellega, et Üldkohus võib käesolevas asjas vaidlustatud otsust muuta. Lisaks väidab CPVO, et Üldkohtul puudub üldse pädevus võtta hageja teise nõude kohta seisukoht. Ta leiab, et kuivõrd taimesordi eristatavuse hindamine määruse nr 2100/94 artikli 7 alusel on tehniliselt ja teaduslikult niivõrd keeruline, et õigustab kohtuliku kontrolli ulatuse piiramist, siis tuleb hageja nõue muuta vaidlustatud otsust tunnistada vastuvõetamatuks.

89 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et arvestades määruse nr 2100/94 artikli 73 lõike 3 üheselt mõistetavat sõnastust ei ole Üldkohus mitte ainult pädev vaidlustatud otsust tühistama, vaid ka muutma.

90 Sisulise külje pealt tuleb meenutada, et Üldkohtule antud muutmispädevus ei anna talle pädevust asendada CPVO apellatsiooninõukogu hinnang enda omaga ega ka anda hinnangut, mille kohta see nõukogu ei ole veel seisukohta võtnud (vt analoogia alusel kohtuotsus, 21.7.2016, Apple and Pear Australia ja Star Fruits Diffusion *vs.* EUIPO, C-226/15 P, EU:C:2016:582, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika).

91 Muutmispädevuse teostamine peab seega põhimõtteliselt olema piiratud olukordadega, kus Üldkohtul on pärast apellatsiooninõukogu arutluskäigu analüüsimist võimalik teha tõendatud faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel kindlaks, millise otsuse apellatsiooninõukogu oleks pidanud tegema (vt selle kohta kohtuotsus, 18.9.2012, LEMON SYMPHONY, T-133/08, T-134/08, T-177/08 ja T-242/09, EU:T:2012:430, punkt 250 ja seal viidatud kohtupraktika).

92 Käesolevas asjas tuleb aga tuvastada, et apellatsiooninõukogu piirdus sellega, et võttis seisukoha küsimuses, kas sortide võrdlevad kasvatuskatsed 2003. ja 2004. aastal toimusid. Seevastu ei analüüsinud apellatsiooninõukogu hageja väidet, mille kohaselt sordi M 02205 eristatavus tuvastati võrdlussordi KW 043 kohta käivate selliste andmete alusel, mis olid võetud viimase ametlikust kirjeldusest, mitte 2003. ja 2004. aasta sortide võrdlevate kasvatuskatsete tulemuste alusel.

93 Eelnevast lähtudes tuleb asuda seisukohale, et Üldkohus ei saa ise vastavat hinnangut anda. Seetõttu tuleb asi suunata tagasi apellatsiooninõukogule, et viimane teeks eespool nimetatud põhjendusi arvestades otsuse kaebuse kohta, mille hageja esitas CPVO otsuse peale, millega jäeti rahuldamata tema tühistamistaotlus. Hageja teine nõue vaidlustatud otsust muuta tuleb seetõttu jätta rahuldamata.

94 Nende kaalutlustega arvestades ei ole vaja teha otsust selle kohta, kas on vastuvõetavad lisad 15–18, mille hageja esitas esimest korda repliigis, ning täiendavad tõendid, mille hageja esitas Üldkohtu istungil.

Kohtukulud

95 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

96 CPVO ja menetlusse astuja on käesolevas asjas kohtuvaidluse olulises osas kaotanud. Kuivõrd hageja on nõudnud kohtukulude väljamõistmist CPVO-lt, tuleb esiteks jätta CPVO kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja hageja kohtukulud, ja teiseks jätta menetlusse astuja kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda)

otsustab:

1. **Tühistada Ühenduse Sordiameti (CPVO) apellatsiooninõukogu 26. novembri 2014. aasta otsus (asi A 010/2013).**

2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

3. **Jätta CPVO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Aurora SRL-i kohtukulud.**

4. **Jätta SESVanderhave NV kohtukulud tema enda kanda.**

Gratsias Dittrich Xuereb

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 23. novembril 2017 Luxembourgis.

Allkirjad